

Rahatın Ritimleri

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Yaratılış 1, Mısır'dan Çıkış 20:8–11, Mısır'dan Çıkış 16:14–31, Yasa'nın Tekrarı 5:12–15, Mezmur 92, Yeşaya 58:13.*

HATIRLAMA METNİ: “Yedinci günü kutsadı. Onu kutsal bir gün olarak belirledi. Çünkü Tanrı o gün yaptığı, yarattığı bütün işi bitirip dinlendi.” (*Yaratılış 2:3*).

Yaratımın işlerinin, karanlığın içinden çıkan ışığın, denizlerin yaşam ile dolup taşmasının, kuşların birdenbire uçuşmaya başlamasının nasıl olduğunu hangimiz hayal edebilir? Peki ya Adem ve Havva'nın olağanüstü yaratılışları? Allah'ın bunu nasıl yaptığını kavrayamayız.

Fakat tüm bu faal yaratım sonrasında, Allah dikkatini başka bir şeye çevirdi. İlk bakışta, bu sıçrayan balinalar ya da göz kamaştırıcı kuş tüyü gösterileri kadar muhteşem görünmüyordu. Allah basit bir şekilde bir gün yaptı, yedinci gün ve onu özel kıldı. İnsanlık, kendi yarattığımız bu stresli yaşam hakkında bir şeyler yazmadan bile daha önce, Allah faal bir hafıza yardımı olsun diye bir işaret tesis etti. Allah bu günün bir durma ve telaşsız biçimde yaşamdan zevk alma zamanı olmasını istiyordu; bir şey yapmadan durulacak, doğanın, havanın, vahşi yaşamın, suyun, insanların ve hepsinden önemlisi her iyi armağanı yaratmış Olan'ın kutlanacağı bir gün.

Bu davet, ilk çift Aden bahçesinden sürüldükten sonra bile varlığını sürdürdü. Allah bu davetin zamana direnmesini istemişti bu sebeple daha en başından Sebt Günü dinlenmesini zamanın kumaşıyla ördü.

Bu hafta boyunca, Allah'ın her yedinci günde, tekrar ve tekrar faal bir dinlenmeye girme davetini çalışacağız.

**28 Ağustos Sebt Günü'ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalış.*

Dinlenmeye Giriş

Allah başlangıçta oradaydı. Rab Tanrı söyledi ve oldu. Gündüzü geceden ayıran ışık, gök kubbe, gök ve denizler ikinci günde söylendi ve var edildi; bunu üçüncü günde yaratılan toprak ve bitkiler izledi. Allah önce zaman ve mekânın temel çerçevesini oluşturdu, daha sonraki üç günde ise onu doldurdu. Gökteki ışığın varlığı ve yokluğu gece ile gündüzü yönetti. Eski toplumların çoğunun yaratılış öykülerinden farklı olarak Kutsal Kitap'ın yaratılış öyküsü güneşin, ayın ya da yıldızların birer ilah olmadıklarını açıkça belirtiyor. Bunlar dördüncü günde yaratıldılar ve hepsi Yaratan'ın dünyasına tabiler.

Musa'nın 5. ve 6. gün tarifi (*Yaratılış 1:20–31*) yaşam ve güzellik doludur. Kuşlar, balıklar ve kara hayvanları, hepsi birden Allah'ın hazırladığı dünyayı doldururlar.

Allah'ın değerlendirmesi Yaratılış hakkında neyi işaret ediyor? Yaratılış 1:1–31 ayetlerini oku.

Burası Allah'ın yarattığı herhangi bir yer değildi; *burası mükemmel bir yerdi*. Çeşit çeşit yaratık dünyayı doldurdu. Güzel bir şarkının nakaratı gibi, Allah her gün bittikten sonra onun “iyi” olduğunu söyledi.

İnsanlığın yaratılmasının dünyanın geri kalanının yaratılmasından ne farkı var? Yaratılış 1:26, 27 ve Yaratılış 2:7, 21–24 ayetlerini oku.

Allah eğildi ve çamura şekil vermeye başladı. İnsanlığın Allah'ın suretinde ve benzerliğinde yaratılması, samimilik ve yakınlık konusunda bir örnek derstir. Allah eğilip Âdem'in burnuna yaşam soluğunu üflediğinde, Âdem yaşayan bir varlık oldu. Havva'nın Âdem'in kaburga kemiğinden yaratılması Yaratılış haf-tasına önemli bir unsur daha eklemiş oldu. Evlilik Allah'ın insanlık için tasarladığı yaşamın bir parçası, *ish* ve *ishshab* yani “adam” ve “kadın” arasındaki kutsal bir ortaklıktır.

Bu sefer, Allah altıncı günde yaptıklarına baktığında, nakarat biraz farklıydı: “Tanrı yaratıklarına baktı ve her şeyin *çok iyi* olduğunu gördü” (*Yaratılış 1:31*).

Kutsal Kitap'taki yaratılış öyküsünün, insanlığın Allah'ın Sözü'nün rehberliğine başvurmadan öğrettiğinden ne kadar farklı olduğunu düşün. Bu durum, gerçeği anlamak için Allah'ın Sözü'ne ne kadar bağlı olmamız gerektiğine dair bize ne anlatmalı?

Dinlenme Emri

Yaratım “çok iyi” olabilirdi fakat daha tamamlanmamıştı. Yaratılış Allah’ın dinlenmesiyle ve yedinci günün yani Sebt Günü’nün özel olarak bereketlenmesiyle sona eriyor. “Yedinci günü kutsalı. Onu kutsal bir gün olarak belirledi. Çünkü Tanrı o gün yaptığı, yarattığı bütün işi bitirip dinlendi.” (*Yaratılış 2:3*).

Sebt Günü Allah’ın yaratımının bir parçası, bir bölümüdür. Aslında o Yaratılış’ın zirvesidir. Allah dinlenmeyi yaparak insanların (o günlerde Adem ve Havva’dan oluşan çekirdek aile) günlük faaliyetlerini durdurup Yaratıcıları ile yan yana dinlenmeleri için bir alan açmış oldu.

Maalesef bu dünyaya günah girdi ve her şeyi değiştirdi. Artık Allah ile doğrudan birliktelik yoktu. Onun yerine artık acı veren doğumlar, zorlayıcı işler, kırılan ve işlevsiz ilişkiler, yani hepimizin bu düşkün dünyadaki yaşam olarak çok iyi bildiği bitmeyen derter var. Ama yine de, tüm bunların içinde Allah’ın Sebt Günü yaratılışımızın kalıcı bir simgesi ve aynı zamanda yeniden yaratılışımızın umudu ve vaadi olarak durmaya devam ediyor. Eğer günahattan bile önce Sebt Günü’ne ihtiyaç duyulursa, sonrasında ne kadar ihtiyaç olduğunu düşünün.

Uzun yıllar sonra, Allah çocuklarını Mısır’daki kölelikten kurtardığında, onlara yeniden bu özel günü hatırlattı.

Mısır’dan Çıkış 20:8-11 ayetlerini oku. Bu, Sebt Günü’nün Yaratılış ile olan ilişkisine dair bize ne öğretiyor?

Allah bu emirle bizden kökenlerimizi hatırlamamızı istiyor. Pek çoklarının inandığının tersine, biz soğuk, ilgisiz ve kör güçlerin şans eseri ortaya çıkmış ürünleri değiliz. Tam tersi, biz Allah’ın suretinde yaratılmış varlıklarız. Biz Allah’la paydaşlık edelim diye yaratıldık. İsraililerin değersiz köle muamelesi görmüş olmalarının bir önemi yok. Onlardan her Sebt Günü’nde özel bir şekilde gerçekte kim olduklarını, Allah’ın Kendisi’nin suretinde yaratılmış varlıklar olduklarını hatırlamaları isteniyordu.

“Yaratılışın anısı olduğu için Sebt, İsa’nın gücünün ve sevgisinin bir simgesi—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 261.

Altı gün çalışma doktrininin ne kadar önemli olduğunu düşün. Sonuçta hangi diğer öğreti Allah’ın istisnasız her hafta, hiç unutmadan yaşamlarımızın yedide birini ona adamamızı emredecği kadar önemli? Sadece bu gerçek, Yaratılış kitabında tarif edilen asıl kökenlerimizi hatırlamamızın ne kadar önemli olduğuna dair bize ne öğretilmeli?

Yeni Koşullar

Kırk yıl çölde dolaştıktan sonra, Mısır'a dair pek bir şey hatırlamayan yeni bir nesil büyüdü. Onların yaşam tecrübesi, anne babalarınınkinden çok farklıydı. Bu yeni nesil anne babalarının tekrar eden inançsızlıklarına şahit oldular ve bunun sonucu olarak ebeveynleri ölüp giderken onlar da çölde dolaşmak zorunda kaldılar.

Onlar, ordugâhlarının merkezinde bir tapınağa sahip olma ayrıcalığına sahiptiler ve tapınağın üzerinde duran, Allah'ın varlığını işaret eden bulutu görebiliyorlardı. Bulut harekete geçtiğinde toparlanıp onu takip etme zamanının geldiğini anlıyorlardı. Gün içinde gölge ve geceleri de ışık ve ısı sağlayan bu bulut Allah'ın onlara karşı olan sevgi ve ilgisinin daimi bir hatırlatıcısıydı.

Onlar Sebt Günü'nün hangi kişiye özel hatırlatıcısına sahiplerdi? Mısır'dan Çıkış 16:14-31 ayetlerini oku.

Yaygın inanın tersine, bu ayetler Yedinci Gün Sebt'i'nin Sina'da yasanın verilmesinden önce var olduğunun kanıtıdır.

Burada ne oldu?

Allah'ın sağladığı özel yiyecek Yaratan'ın Yaratımı'nı ayakta tuttuğu gerçeğini her gün hatırlatıyordu. Allah onların ihtiyaçlarını çok somut şekilde karşılıyordu. Yiyeceğin güneşle birlikte ortaya çıkıp sonra da kaybolmasıyla, her gün bir mucizeydi. Herhangi bir kişi ertesi gün için biriktirmeye kalktığında, yiyecek çürüyüp kokuyordu fakat her Cuma günü her kişinin iki katı almasına yetecek kadar yiyecek oluyordu ve ertesi gün yani Sebt Günü yenmesi için toplananlar mucizevi şekilde taze kalıyordu.

İsraililer artık Levililer ve Çölde Sayım kitaplarına yazılmış olan tapınak hizmetlerine ve tüm yasa ve düzenlemelere sahiplerdi. Buna rağmen, yaşlanmış olan Musa herkesi yanına çağırırdı, geçmişlerini tekrar etti ve Allah'ın verdiği tüm yasaların üzerinden geçti (*bkz. Yasa'nın Tekrarı 5:6:-22*).

Bu yeni nesil sonunda Vaat Edilmiş Ülke'ye girmeye hazırdı. İsrail bir önder değişikliği yaşamak üzereydi ve yaşlı Musa bu neslin kim olduklarını ve görevlerinin ne olduğunu hatırlayacağından emin olmak istiyordu. Onların anne babalarının hatalarını tekrarlamalarını istemiyordu. Bu sebeple Musa Allah'ın yasalarını tekrar etti. On Emir, Kenan ülkesini fethetmeye hazır olan bu nesil onları unutmasın diye tekrarlandı.

Kişisel tecrübemiz açısından, İsa'nın ikinci gelişi ölmemizden ancak göz açıp kapayıncaya kadar uzak. Bu sebeple, bu geliş her zaman çok yakın, belki de hayal edebileceğimizden bile daha yakın. Sebt Günü'nü tutmak ne şekilde bize Allah'ın bizim için sadece geçmişte yaptıklarını hatırlatmakla kalmayıp aynı zamanda döndüğünde yapacaklarını da hatırlatıyor?

Dinlenmek İçin Bir Sebep Daha

İsrail Ürdün'ün doğusunda ordugâh kurmuştu. Başan kralının ve Amorlular'ın iki kralının topraklarını ele geçirmişlerdi. Bu çok önemli anda, Musa bir kez daha İsrailileri bir araya topladı ve Sina'da yapılan antlaşmanın sadece onların anne babaları için değil onlar için de geçerli olduğunu onlara hatırlattı. Daha sonra da, yine onların yararı için On Emir'i tekrarlamaya başladı.

Mısır'dan Çıkış 20:8–11 ve Yasanın Tekrarı 5:12–15 ayetlerini karşılaştır. Sebt Günü emrinin ifade edilme biçimi açısından ikisi arasında ne fark var?

Mısır'dan Çıkış 20:8 ayetindeki emirde “anımsa” fiili kullanılırken, Yasa'nın Tekrarı 5:12 ayetindeki emirde “tut” fiili kullanılıyor. “Anımsa” fiili emirde yine kullanılıyor fakat daha ilerideki bir ayette (*Yasa'nın Tekrarı 5:15*). Bu ayette onlara eskiden köle olduklarını anımsamaları söyleniyor. Bu nesil hür büyümüş olsa da, eğer mucizevi kurtuluşları olmamış olsa hepsi birer köle olarak doğmuş olacaktı. Sebt Günü emri, Yaratılış öyküsünde faal olan aynı Allah'ın onların kurtarılmalarında da iş başında olduğunu onlara hatırlatmak içindi: “Tanrın RAB'bin seni oradan güçlü ve kudretli eliyle çıkardığını anımsayacaksın” (*Yasa'nın Tekrarı 5:15*).

Bu gerçek, ilk kuşak sefil bir şekilde başarısız olduktan kırk yıl sonra Vaat Edilmiş Ülke'nin sınırına dayanmış olan İsraililerin o zaman içinde buldukları koşullara uyuyor. Bu toprakları fethetmek için en az Mısır'dan kaçan ataları kadar yardıma muhtaçtılar. “Güçlü kudretli eliyle” müdahale eden bu Allah'a ihtiyaçları vardı.

Sebt Günü'ne yeni bir boyut eklemek üzereydi. Allah bir özgürleştirme Tanrısı olduğu için, İsraililerin Sebt Günü'nü tutmaları gerekiyordu (*Yasa'nın Tekrarı 5:15*).

Farklı sebeplere dayanmasına rağmen, Çölde Sayım 5. bölümde bile yaratılış elbette Sebt Günü'nden çok uzak değildir. İsraililerin Mısır Ülkesinden çıkıp özgürlüklerine kavuşmaları bir anlamda, Yaratılış kitabındaki Yaratılış öyküsüne benzeyen yeni bir yaratılışın ilk adımıydı. İsrail, özgürlüğüne kavuşmuş bir halk olarak Allah'ın yeni yaratımıydı (*örn. bkz. Yeşaya 43:15*).

Mısır'dan Çıkış günahattan kurtuluşun, yani Kurtarılışın bir simgesi olarak görüldüğü için, Sebt Günü'nde hem Yaratılış'ın hem de Kurtarılış'ın simgesini bulabiliriz. Bu sebeple, Sebt Günü kelimenin tam anlamıyla bize Yaratıcımız ve Kurtarıcımız olan İsa'yı işaret etmektedir.

Yuhanna 1:1-13 ayetlerini oku. Bu ayetler İsa'nın bizim Yaratıcımız ve Kurtarıcımız olmasına dair bize ne öğretiyor?

Sebt Gününü Tutmak

Allah halkına Sebt Günü'nü tutmalarını emrediyor. Kutsal Kitap onu tam olarak nasıl tutacağımıza dair açıklama yapmıyor olsa da, adam öldürme ve çalmama emirlerinin hemen yanında Sebt Günü'nü hatırla emri var.

Sebt Günü'nde nasıl bir ortam yaratmalı ve teşvik etmeliyiz? 92. Mezmur'u ve Yeşaya 58:13 ayetini oku.

Sebt Günü'nü tutmak Yarattılış'ı ve Kurtuluş'ı kutlamak anlamına geldiği için, ortam kasvetli değil neşeli ve sevinçli olmalıdır.

Sebt Günü'nü hatırlamak yedinci günde başlamaz. İlk Sebt Günü Yarattılış haftasının zirvesi olduğu için, biz de tüm hafta boyunca "Sebt Günü'nü anım-samalı" ve o gün geldiğinde onu "kutsal saymak" için haftalık işlerimizi düzenlemeliyiz. En önemlisi, hafta boyunca, özellikle de Hazırlık gününde (*Markos 15:42*), yani Cuma günü maksatlı olarak hazırlanmaktır. Bu çok özel güne dair beklentinin artması sevince sevinç katar.

Levililer 19:3 ayetinde Sebt Günü'nü tutmanın hangi önemli yönünün altı çizilmektedir?

Sebt Günü'nü tutmak aynı zamanda aile ve arkadaşlarla olan ilişkilerimizi geliştirmek anlamına gelir. Allah ailenin tümüyle hakkını vererek paydaşlık etmek için zaman sağlamıştır, hatta hizmetçiler ve ev hayvanları için bile dinlenme zamanı ayrılmıştır (*bkz. Mısır'dan Çıkış 20:8-11*). Sebt Günü ve aile birlikte ilerler.

Dinlenme ve aileye ayrılan zaman önemli ilkelerdir fakat Sebt Günü'nü tutmak aynı zamanda kilise ailemizle birlik içinde Allah'a edilen ibadete katılmak anlamına gelir. İsa yeryüzündeyken ibadet hizmetlerine katılmış ve onları yönetmişti. (*bkz. Levililer 23:3, Luka 4:16, İbraniler 10:25*.)

Haftalık rutinlerimiz ve işlerimiz koşuşturmaca ile geçiyor olsa da, yüreğimizin derinliklerinde gerçek Sebt Günü dinlenmesinin, bizi Yaratan'la gerçek anlamda birlik olmanın hasreti çekilmektedir. Allah ile zaman geçirmek ve ilişkilerimizi geliştirmek için tüm işlerimizi ve planlarımızı durdurmayı anımsayarak Sebt Günü'nün ritmine ve rahatına kavuşabiliriz.

Sebt Günü ve Sebt Günü'nü tutman sayesinde sahip olabileceğin bereketlerle ilgili kişisel tecrüben nedir? Sebt Günü'nü olması gerektiği gibi kutsal bir zaman yapmak için başka hangi yollara başvurabilirsin?

EK ÇALIŞMA: “Allah insanlara, Kendi elinin eserlerinde O’nu görebilmeleri için, Kendi yaratıcı gücünün hatırlatıcısını verdi. Sebt günü bizi Yaratıcı’nın yarattığı eserlerde O’nun yüceliğini görmeye yönlendirir . . . Kutsal dinlenme gününde, diğer tüm günlerden daha çok, Allah’ın bizim için doğaya yazdığı mesajları incelemeliyiz . . . Doğanın kalbine yaklaştığımızda, Mesih Kendi varlığını bizim için gerçek hale getirir ve kalplerimize Kendi selametinden ve sevgisinden söz eder.” —Ellen G. White, *Christ’s Object Lessons [Mesih’in Örnek Dersleri]*, s. 25, 26.

“Rab’in İsraili Mısır’daki kölelikten kurtarmasının önemli nedenlerinden biri, O’nun kutsal Sebt Günü’nü tutabilmelerini sağlamak . . . Musa ile Harun anlaşılın Sebt’in kutsallığıyla ilgili öğretiyi canlandırmışlardı zira Firavun, ‘siz onları [halkı] işlerinden alıkoyuyorsunuz’ diyerek onlardan yakınmıştı. (Mısır’dan Çıkış 5:5 KM.) Bu, Musa ve Harun’un Mısır’dayken bir Sebt reformu başlattıklarını gösteriyor.

“Ne var ki Sebt Günü’nün tutulması onların Mısır’daki köleliklerinin *anılması* olmayacaktı. Yaratılışın anısına tutulmasına, Sebt’i tutmayı zorlaştıran Mısır’daki dinsel baskıdan kurtuluşun sevinçle anılması da dahil olmalıydı. Aynı şekilde, kölelikten kurtarılışları da sonsuza kadar yüreklerinde yoksullara ve zulüm görenlere, yetimlere ve dullara karşı şefkatli bir ilgi alevlendircekti.” —Ellen G. White, *Geçmişten Sonsuzluğa* 1. Cilt, s. 433, 1. Ek Not.

TARTIŞMA SORULARI:

- 1 Bazı Adventistler de dahil Hristiyanlardan bazıları, tanrıci evrim düşüncesini yaratılışın uygun bir açıklaması olarak kabul ediyor. Sebt Günü, tanrıci evrim ve Yedinci Gün Adventizminin birbiriyle uyumlu olmadığını ne şekilde gösteriyor? Özellikle de Allah’ın Sözü, Sebt Günü’nün Yaratılış’ın ilk altı gününden sonra kutsal kıldığını açıkça belirtiyorken, söz konusu olan milyarlarca yıl olsa, anma olarak yedinci günü kutsal saymanın ne anlamı olurdu?
- 2 Haftanın bir gününü dinlenmeye ayırdığımız sürece, onun hangi gün olduğunun bir önemi olmadığı savına karşı ne söyleyebilirsin? Öte yandan bizim Sebt dinlenmemizin İsa olduğu, bu sebeple dinlenme için herhangi bir günü tutmanın gereksiz olduğunu iddia edenlere nasıl karşılık vereceğiz?
- 3 Sebt Günü’nü kutsal saymak ne şekilde özgürlüğün ve kurtuluşun bir anması olabilir? Onu kısıtlayıcı ve yasacı yapmaktan nasıl kaçınabiliriz?
- 4 Bazıları Sebt Günü’nü tutmanın bir göğes adım adım ilerleme teşebbüsü olduğunu iddia ediyorlar. Peki Sebt Günü’nde dinlenerek göğes adım adım ilerlediğimizi iddia etmenin mantığı nedir?